

AZ IGE

Kérdés:

János evangéliumának I. fejezete 1-4. versében a következő áll:

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél.

Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága.”

Kérünk magyarázd meg nekünk ennek világosabb értelmét.

Felelet:

Ebben a bevezetésben János a lényegbeli, a szellemi Krisztusról beszél, aki, mint hűn maradt Istenfiú Isten fénykörében állott, amikor a szellembukás következtében a mindenség anyagi része teremtett. „*Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt..*”

Mikor János az igét: Krisztust Istennel azonosítja azt mondván: „*és Isten volt az Ige*”, ez azt jelenti, hogy az emberré lett **Krisztus a világnak Isten valódi lényiségét: az örök szeretetet mutatta be tettei és tanításai által**, hogy az ő megjelenési alakja, mint tükör, Istent tükrözte vissza. Aki felebarátai bűneit magára veszi, s kész azokkal megosztani az általa kiküzdött és elért áldásokat, akik azt nélkülözik, szintén istenük lesz azoknak, akik jótéteményeiben részesülnek.

A lényegbeli –szellemi – Krisztus: az Ige azonban, amely kezdetben Istennél volt, **szellemileg a világ teremtése óta benne élt és működött**, hogy a bukott, s a durva anyaggal összekötött ellenszegülő szellemeket az isteni akaratba, a törvényes útra visszavezesse. Az Isten által az emberi szívbe ültetett erő az, amelyet sem a térnek, sem az időnek semmiféle feltétele nem korlátoz; az emberben benne élő isteni értelem, a görög „logos”, mely az emberi lélekkel szervesen össze van kapcsolva: az emberi lelkiismeret. Jelenlétét felismeri az emberi lélek, s egyesül vele, mint illat a virággal, ha jelenlétét a jószág lehetővé teszi.

Az Ige benne volt a világban, még mielőtt testben megjelent volna, s előkészítette azt látható eljövételére. Mindaz a jó és igaz, amit pogány tanítók, törvényalkotók, költők és a görög bölcsészek kimondtak, éppúgy az igéből származik, mit a zsidó törvényalkotók és próféták által kijelentett igazság. Eszerint sokan, akik előtte éltek, mint Sokrates, Heraklitos, Ábrahám, Illés és mások – szintén részesültek az igéből.

Az ige volt kezdettől fogva az emberiség tanítója, amelynek munkája nem szorítkozott bizonyos kicsiny körre, valamely alkalmas időben és helyen. Az Ige megnyilatkozása általános volt, mindenkire eljut minden helyen és bármely időben, mert minden ember az övé. Ez vezette az emberiség céltudatos nevelését az isteni akarat szerint, amellyel azonos, sőt ez adta egykor az emberiségnek a napot és a holdat imádat tárgyául, hogy ezáltal az alacsonyfokú istentisztelet által is magasabbra emelhesse.

Végtelen a szeretetteljes és szelid tanító türelme, s vállalt feladatának elvégzésére rendelkezésére állanak Isten összes segédeszközei. Legyőzi a tudatlanságot, amikor az igazságot kinyilatkoztatja. Megfélemlíti az igazságot követni vonakodó emberiséget dorgálással, jóvátétellel, a büntetés és ítélet fenyegetésével. De nem tanítja Krisztus az ítélkezést, hanem ítél, hogy általa tanítson.

Isten lényének bizonyos –szükségképpen – törvényénél fogva, minden kezdetnél előbb közölte önmagát a Fiúval: az igével; a lényegbeli istenfogalom az ő jelenléte az egyes vonatkozásokban; a fény örökké ömlik a fényforrásból, mint a sugarak a napból. **A földön minden az Ige isteni fényében él.** Nem létezik semmi, ami napról-napra megnyilvánul, aminek lényisége nem általa lenne. Vele van az Atya, aki minden dolgot általa teremt és éltet. Világosság az ősvilágosságból, szellem Isten szelleméből, szeretet az ő szeretetéből, -az ő szellemi fia.

S amiként az Atya akaratával való tökéletes összhangban, s a Tőle eredő teremtő erővel az őskézdettől fogva szakadatlanul az emberiség üdvén munkálkodott, még mielőtt a földön látható alakban megjelent volna, akként menybemenetele után sem fogja pihentetni átvett feladatát, míg a rábízott – s a tökéletességre vezető út legkülönbözőbb állomásain levő szellemek közül a legutolsó is el nem jut az Istennel akaratban és szeretetben való egygyélevésre, szabadságra és boldogságra.

Ekképp az „Ige”: Krisztus ura és mestere, üdvözítője és megváltója, tanítója és nevelője, előharcosa, közbenjárója és királya a földi életből megtért, az anyagból kinőtt, Isten felé törekvő szellemi világnak, amelyben az Istenfiúnak magasztos megnyilvánulása a tiszta erőket kiváltja. Minél szélesebb, mélyebb és hatalmasabb a jónak, a tiszta szelleminek, az erőnek és szeretetnek árama, annál nagyobb munkát végezhet ez az áram a mindenségben. Minél hatalmasabb a jónak vonzóereje, annál gyengébb az ellenszegülés hatalma.

Sohasem gondolkodtatok ezek fölött a szavak fölött: „Nagyobb tetteket is fogtok tenni ezeknél”? Hiszen a tett a mestertől származik, hogyan tehetnék tehát mi nagyobbat, mint Isten fia? Gondoljatok ezekre a további szavakra: „És ott nem tehetett semmi nagyobb csodát az ő hitetlenségük miatt”. A világ, vagy a szellemcsoport atmoszférájának be kell töltenie bizonyos feltételeket, hogy a kibocsátott szellemi erő hatása teljes lehessen. Ilyen szellemi erők teljességének összhatása tette lehetővé atmoszférátok kialakulását, - és mindig hatalmasabbak lesznek a világokra kibocsátott erők hatásai. Így megy vége egy-egy világnak és a mindenségnek átszellemülése is.

Ez az Istenfiú megváltó munkája, ez az ő szőlője, amelyben mindnyájatoknak meg kell találnotok a munkátokat. Igyekeztek megérteni ezt a munkát, valamint azokat a törvényeket, amelyekből minden munka és minden boldogulás ered.

(részlet Emánuel szellem nyilatkozataiból)